

پروسه شیک پوشی تیم ملی در جام های جهانی

مانکن های ایرانی وارد می شوند

گزارش یک

محمدقراقرزلو

خبرنگار

که در مورد تمام تیم های ملی حاضر در تورنمنت های بزرگ مصداق دارد. «هوگو باس» برند بزرگ و شناخته شده دیگری است که لباس های رسمی تیم ملی آلمان در جام جهانی ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ را تأمین کرد. لباس هایی که با ترکیب رنگ های سورمه ای، مشکی و خاکستری تیره چه در قالب لباس کاملاً رسمی یا نیمه اسپرت معنی کلمه وقار و زیبایی را با هم در خود داشت. تیم ملی فوتبال ایران هم در هر شش دوره ای که به جام جهانی رفته لباس های رسمی داشته که شاید کمتر هواداری حداقل در ادوار قدیمی تر تصویری از آن به خاطر داشته باشد.

قبل از المپیک ۲۰۱۶

ریو و با رویکرد بیشتر مردم به شبکه های اجتماعی و موضوعاتی که بعضاً به یکباره بولد می شود، شیک پوشی کاروان ورزش ایران به شکل جالبی مورد توجه عموم قرار گرفت و تقریباً همه در این باره حرف می زدند و همین واکنش ها و تغییرات باعث تغییر لباس هایی شد که به اکثریت مردم در شان ورزشکاران ایرانی نبود.

مردم در شان ورزشکاران ایرانی نبود

با در نظر گرفتن این مباحث شاید مرور بر البسه رسمی تیم ملی فوتبال ایران در جام های جهانی جذاب باشد.

۱۹۷۸: تیم ملی باکت و شلوارهای

برند جهانی و گرانقیمت «کریستین دیو» به آرژانتین رفت. عکس دسته جمعی ملی پوشان باکت و شلوارهای این برند یکی از معدود تصاویر کاروان ایران قبل از حضور در این تورنمنت بزرگ است که می تواند مرجع باشد.

کت و شلوارهایی به رنگ

خاکستری که البته به سبک آن دوران با شلوارهای پامچمشکال و کت های گرم تنگ بسیار شکیب به نظر می رسید. پیراهن های رسمی نیز به رنگ سفید با یقه های بزرگ البته زیر کراوات های سورمه ای که خال خال های سفید داشت تا حدی مخفی شده بود. همچنین یک لوگوی بزرگ از پرچم ایران روی

قسمت سینه کت ها دیده می شد تا مشخص شود دیور به صورت اختصاصی این لباس ها را برای تیم ایران دوخته و تولید کرده است.

۱۹۹۸: بعد از بیست سال تیم

ملی به جام جهانی رسیده بود و مردم فوق العاده خوشحال و مشتاق بودند اما در آن زمان خبری از مراسم وداع و رونمایی از البسه رسمی نبود. مرجع قضاوت در این خصوص ویدیویی است که از هوپیمای تیم ملی در زمان سفر به فرانسه در فضای نت وجود دارد. ویدیویی که برخی بازیکنان مثل دابی و خداداد البسه رسمی را از تن در آورده و تیشرت به تن دارند. در آن ویدیو مشخص می شود که بازیکنان پیراهن های ساده سفید رنگ و کمی گشاد منطبق بر مد میانه دهه ۷۰ تهران به تن دارند. در یک فریم کوتاه اما مشخص می شود علی اکبر استاداسدی تنها بازیکنی است که کت و شلوار را کامل بر تن دارد. کت و شلوارهایی به رنگ بژ و بسیار ساده که چیز خاصی ندارد و از یاد همه رفته است.

۲۰۰۶: اینجا هم خبری از رونمایی

و مراسم وداع آنچه ای نبود. تیم ملی قبل از رفتن به آلمان مقابل بوسنی در ورزشگاه آزادی بازی کرد و همین مسابقه روز خداحافظی با تیم ملی محسوب شد. بعدها از ویدیویی ها که فریم هایی کوتاه از آن در دسترس موجود است می شد البسه رسمی تیم ملی در لحظه رسیدن به آلمان را دید. کت و شلوارهایی که از نظر فرم و شیک بودن خیلی بهتر از ۸ سال قبلش نبود و البته از لحاظ ترکیب رنگ ذوقی در آن دیده نمی شد. کت و شلوارهای کلاسیک اما نسبتاً گشاد به رنگ خاکستری تیره و پیراهن هایی آبی رنگ که بیشتر مخاطبان را یاد پوشش کارمندان بانک ملی سال های اخیر می اندازد.

۲۰۱۴: اوضاع قبل از این جام و

سفر دور و دراز تا برزیل کمی بهتر شد. فدراسیون فوتبال در سالن دوازده هزار نفری آزادی برای تیم ملی مراسم خداحافظی گرفت و آتیم هایی هم تدارک دید اما در روزی که هوای تهران شرایط عادی نداشت و فدراسیون ناهماهنگ و بی برنامه نشان داده بود

تماشاگران کمی در سالن حاضر شدند. با این حال ملی پوشان طی مراسمی خاص یک به یک با شنیدن نام شان از میکروفن سالن کت و شلوارها می آمدند و آنجا بود که از البسه تیم ملی رونمایی شد. کت و شلوارهایی به رنگ مشکی کلاسیکی که بالاخره تیم ایران را شبیه غول های اروپایی در لحظه ورود به جام جهانی کرده بود. اتفاقی که باعث شد بازیکنان در گروه های چند نفره با این البسه شیک عکس یادگاری بگیرند.

۲۰۲۲: در تورنمنت جام ملت های آسیا ۲۰۲۰ باز هم هاگوپیان به تیم ملی لباس داد و این بار کت و شلوارهای سورمه ای فیت تن بازیکنان با بلوز و کفش های اسپرت سفید ست شد تا باز هم بازیکنان ایران شبیه مانکن ها باشند. با این حال در جام جهانی قطر دوباره بازیکنان رو به نزول رفت. کت سورمه ای، پیراهن سفید، شلوارهای خاکستری تیره و کفش های قهوه ای ترکیب رنگ البسه رسمی تیم ایران را کمی ناهمگون کرده بود هر چند به صورت کلی فرم لباس ها مناسب به نظر می رسید.

بحران مصدومیت در ژاپن

نگرانی درباره اندو و ماچیدا

رسانه های ژاپنی فهرستی از بازیکنانی را منتشر کرده اند که ممکن است به دلایل مصدومیت های مختلف در ترکیب نهایی تیم ملی ژاپن برای جام جهانی ۲۰۲۴ حضور نداشته باشند؛ موضوعی که می تواند روی کیفیت فنی سامورایی ها تأثیر قابل توجهی بگذارد. در این فهرست نام چند ستاره مطرح فوتبال ژاپن دیده می شود؛ بازیکنانی که طی سال های اخیر نقش مهمی در موفقیت های تیم ملی این کشور داشته اند و هاجیمه مورایسوا نیز روی آنها برای درخشش در رقابت های جام جهانی حساب ویژه باز کرده بود. تاکومی مینامیسوا، مهاجم باشگاه موناکو یکی از مهم ترین نفرات این فهرست محسوب می شود. این بازیکن به علت پارگی رباط صلیبی دیدارهای جام جهانی را از دست داده و این در حالی است که او در فصل اخیر بهترین روزهای خود را در لیگ فرانسه پشت سر می گذاشت و توانسته بود به سختی جایگاهش در تیم ملی ژاپن را هم بازبازی کند. همچنین واتارو اندو، هافبک باتجربه لیورپول نیز در میان گزینه های احتمالی غایب دیده می شود. او در بازی با ساندلند که با پیروزی یک بر صفر لیورپول هاره بود، دچار مصدومیت شد و در شرایطی که در می کشید در زمین ماند. البته نظر نهایی در مورد این بازیکن هنوز اعلام نشده است. کوکی ماچیدا، مدافع هافبک، یوبیتو سوزوکی از فایربورگ و کاتورو مینوما، ستاره تکنیکی ریوتسون، دیگر بازیکنانی هستند که احتمال دارد در فهرست نهایی ژاپن برای جام جهانی حضور نداشته باشند. مینوما آخرین بازیکنی است که به عضو مدیون پیجوس و البته تعاقبش از ژاپن می تواند شوک بزرگی را بر بیکره تیم ملی ژاپن وارد کند.

داستان جدید آمریکا

مالیات از درآمد تیم های ملی

از هوش مصنوعی «جمنای» پرسیده شد که آیا آمریکا می تواند از درآمد تیم های حاضر در جام جهانی مالیات بگیرد؟ این هوش مصنوعی در پاسخ نوشت که طبق قوانین عادی مالیاتی ایالات متحده، دولت آمریکا اصولاً حق دارد بر درآمدهایی که در خاک این کشور ایجاد می شود مالیات وضع کند؛ درآمدهایی که می تواند شامل جوایز نقدی، حق حضور، پاداش ها و حتی برخی درآمدهای حاصل از حمایت های مالی تیم های ملی و بازیکنان باشد. جمنای در ادامه توضیح داد که با این حال، تا اواخر آوریل ۲۰۲۴، پیشرفت مهمی در مذاکرات میان فیفا و وزارت خزانه داری آمریکا برای حل این مسأله حاصل شده است. به نوشته این هوش مصنوعی، تا پیش از این، تنها کشورهای آسیایی که با آمریکا قرارداد منع مالیات ضاعف داشتند، می توانستند از بخشی از مالیات های فدرال معاف شوند، اما کشورهای آسیایی و چین معاهدات نداشتند، ممکن بود با مالیات تکلیفی فدرال سنگین، حتی تا ۲۰ درصد درآمد خود، روبه رو شوند. بر اساس پاسخ جمنای، راهکار جدیدی که فیفا دنبال کرده، استفاده از وضعیت معافیت مالیاتی فدرال تحت ماده (۵۰۱) (۳) قانون درآمدهای داخلی آمریکاست؛ ماده ای که معمولاً برای نهادهای خیریه و غیرانتفاعی استفاده می شود. جمنای نوشت که با این مسیر، فدراسیون های ملی می توانند استدلال کنند درآمدهای حاصل از جام جهانی که برای سود شخصی، بلکه برای توسعه فوتبال و ورزش در کشورهای خودشان هزینه می شود، در صورت موفقیت این درخواست، تیم ها احتمالاً از پرداخت مالیات بر درآمد فدرال برای جوایز نقدی و حق حضور در جام جهانی معاف خواهند شد.

جام جهانی ۲۰۲۴: بزرگ ترین اشتراک جهان

پادداشت

سعید ناصری

کارشناس فوتبال

رسانه و فرهنگ در هم ترکیب می شوند. به همین دلیل است که حتی افرادی که در طول چهار سال شاید فوتبال را دنبال نکنند، می شود جام جهانی بخشی از این موج جهانی می شوند. فوتبال در این چند هفته، مرز زبان و جغرافیا را کنار می زند و تجربه ای مشترک برای مردم جهان می سازد.

جام جهانی ۲۰۲۴ از بسیاری جهات تاریخی خواهد بود. برای نخستین بار ۴۸ تیم در مسابقات حضور دارند؛ تغییری که باعث می شود کشورهای بیشتری فرصت حضور در بزرگ ترین صحنه فوتبال جهان را پیدا کنند. جام جهانی فقط متعلق به یک کشور نیست؛ متعلق به همه دنیا است.

گسترش تعداد تیم ها فقط یک تغییر ورزشی نیست، بلکه پیامدهای اجتماعی و فرهنگی می شود. کشورهای بیشتری فرصت حضور در کمی برای صعود داشتند، حالا می توانند رویای حضور در جام جهانی را واقعی تر ببینند. این مسأله برای ملت هایی که فوتبال بخشی از هویت جمعی آنهاست،

اهمیت زیادی دارد. حضور در جام جهانی برای بسیاری از کشورها فقط موفقیت ورزشی نیست؛ نوعی دیده شدن در مقیاس جهانی است.

در عصر شبکه های اجتماعی، جام جهانی بیش از هر زمان دیگری به یک تجربه همگانی تبدیل خواهد شد. میلیون ها ویدیو، واکنش، تصویر و روایت شخصی در چند ثانیه در سراسر جهان پخش می شود. هواداران فقط تماشاگر نیستند؛ آنها بخشی از تولیدکنندگان اصلی محتوای جام جهانی خواهند بود. شادی یک کودک در ایران، هیجان یک هوادار در آلمان یا جشن خیابانی در آرژانتین می تواند در عرض چند دقیقه به تصویر جهانی تبدیل شود. از سوی دیگر، اقتصاد جام جهانی امروز ابعادی فراتر از ورزش پیدا کرده است. حق پخش تلویزیونی، تبلیغات، گردشگری، نخست اشاره و از شادگرائش خواسته تمام تلاش خود را به کار بگیرند تا در بازی با نیوزیلند به برتری دست یابند. در واقع قلعه نویی به خوبی می داند که اگر در بازی نخست که عملاً آسان ترین بازی تیم ملی در جام جهانی محسوب می شود نتواند به برتری برسد، قطع به

برنامه ریزی می کنند، زیرا جام جهانی فقط یک مسابقه نیست؛ فرصتی برای نمایش ظرفیت اقتصادی و فرهنگی کشورهاست. آمریکا امیدوار است جام جهانی ۲۰۲۴ فوتبال را بیش از همیشه وارد قلب صنعت ورزش این کشور کند. مکزیک به دنبال نمایش دوباره فرهنگ فوتبالی پرشورش است و کانادا می خواهد جایگاه تازه اش در فوتبال جهان را تثبیت کند.

اما شاید مهم ترین ویژگی جام جهانی، توانایی آن در خلق احساسات مشترک باشد. در دنیایی که انسان ها اغلب درگیر اختلاف ها و بحران ها هستند، فوتبال برای چند هفته نوعی وحدت احساسی ایجاد می کند. مردم با پیروزی تیم هایشان به خیابان می آیند، شکست ها را با هم تجربه می کنند و لحظه هایی می سازند که سال ها در حافظه جمعی باقی می ماند.

برای ما ایرانی ها نیز جام جهانی همیشه چیزی فراتر از فوتبال بوده است. حضور تیم ملی در این رقابت ها معمولاً با موجی

یقین در دو بازی باقیمانده مقابل بلژیک و سپس مصر با مشکل مواجه خواهد شد. بدون شک تیمی که نتواند امتیاز دلخواه را از آسان ترین بازی خود در مرحله گروهی به دست آورد، شانس آنچه ای در بازی های سخت تر نخواهد داشت و عملاً راه صعود در برابرش مسدود خواهد شد. آنچه اهمیت دارد این است که با برتری مقابل نیوزیلند روزنه های امید در تیم ملی روشن بماند و با یک امیدواری محض تیم ملی راهی دیدارهای آتی خود شود.

شکست یا تساوی مقابل نیوزیلند تیم ملی را در یک وضعیت ناامیدکننده روحی و روانی قرار خواهد داد و سرمربی تیم ملی نیز به خوبی از این مهم آگاهی دارد که تا چه اندازه نتیجه در بازی اول

به نوعی به لزوم برتری در بازی نخست مقابل تیم ملی فوتبال نیوزیلند اشاره کردند. این موضوع نشأت گرفته از هدف گذاری امیر قلعه نویی برای بازیکنان است. پیش تر نیز پیش و کم از زبان دستیاران قلعه نویی، بازیکنان و دیگر نزدیکان به کادر فنی تیم ملی شنیده می شد که قلعه نویی در نشست های خود با همکاران و بازیکنان بارها به موضوع برتری در بازی نخست اشاره و از شادگرائش خواسته تمام تلاش خود را به کار بگیرند تا در بازی با نیوزیلند به برتری دست یابند.

در واقع قلعه نویی به خوبی می داند که اگر در بازی نخست که عملاً آسان ترین بازی تیم ملی در جام جهانی محسوب می شود نتواند به برتری برسد، قطع به